

ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ)

ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWPNo 1989 ਦਾ 10531

2 ਫਰਵਰੀ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 220—ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961—ਸ. 56—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ-ਵਿਵਾਦ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ- ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ- ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਰਕਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ- ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਾਰੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ—ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ—ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਉਸ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਦੰਗਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਕਾਰਨ—ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਆਰਡਰ ਵੀ ਖਾਮੋਸ਼—ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ—ਮਾਮਲਾ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਝਗੜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਵਾਰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਾਲਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਸਿਰਫ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋਂ ਹੁੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(Para 7)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਅਬੋਹਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ pa > ssed ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਪ ਆਈ ਇਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੀ ' ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੀ ' ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-1, P-2 ਅਤੇ P-3 ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ ੮)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ਵਨੀ ਪਰਾਸ਼ਰ ।

ਓਪੀ ਡਾਬਲਾ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1,7 ਅਤੇ 8 ਲਈ ।

ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਇਸ ਰਿਟਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1, ਪੀ 2 ਅਤੇ ਪੀ-3 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜਿਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰਮ ਚੰਦ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸੀ।

(2) ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਪਿਛੋਕੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨਖੇੜਾ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀਵਾਨਖੇੜਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਦੀਵਾਨਖੇੜਾ ਸੁਸਾਇਟੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਨੇ 19 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਧਰਮ ਚੰਦ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 4) ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਅਬੋਹਰ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਅਬੋਹਰ ਤੋਂ ਖਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅਬੋਹਰ ਸੁਸਾਇਟੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀਵਾਨਖੇੜਾ ਵਿਖੇ ਅਬੋਹਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਸਬ-ਡਿਪੂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਈ ਨੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਰਮ ਚੰਦ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਲਈ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਕੀਤੀ। 40,000 ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਖਾਦ ਦਾ ਸਟਾਕ,

KASHMIRI LAL v. THE COMMISSIONER (APPEALS) 368
JALANDHAR AND OTHERS (Rajan Gupta, J.)

ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 48,783.49 ਪੀ, ਬੇਹਿਸਾਬ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਬੋਹਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਦੀਵਾਨਖੇੜਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ (ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਦੀਵਾਨਖੇੜਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਧਰਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1977 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 7) ਦੁਆਰਾ 29 ਅਗਸਤ, 1980 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲਸੀ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 8) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ 6 ਅਗਸਤ, 1985 ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਵ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਠਾਈ ਕਿ ਸਾਲਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 (ਧਰਮ ਚੰਦ) ਅਬੋਹਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਅਤੇ ਧਰਮ ਚੰਦ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 4) ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਵ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜਲੰਧਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ, 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਮੂਲ ਰਕਮ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ 6% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ, ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲੀ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਖੜ੍ਹੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਸੀ

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)** ਅਤੇ **ਧਰਮਪਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)** ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦਾ ਇੱਕ *ਅਹੁਦੇਦਾਰ* ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਸੀ. ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ *ਅਧਿਕਾਰੀ*।

(5) **ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ** ਅਤੇ **ਧਰਮਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਮੰਨਿਆ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਪੀ.ਆਈ., ਵਾਈ.ਆਈ. ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਾਲਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ j ਉਦਾਸ ਕੇਵਲ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਬੋਹਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੇ *ਅਹੁਦੇਦਾਰ* ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(1) 1975 PLJ 507

(2) 1983 PLJ 304

KASHMIRI LAL v. THE COMMISSIONER (APPEALS) 370
JALANDHAR AND OTHERS (Rajan Gupta, J.)

ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧਰਮਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ:-

ਸਾਬਕਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਡਾਇਰੈਕਟਰ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਕੋ-ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਦੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4.1 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ. ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੂਬੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲ 1965 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਰਮਿਆਨ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। "

(8) ਮੈਂ ਧਰਮਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਅਥੋਹਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸ. ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਹੁਕਮ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ *ਕਾਰਜਕਾਰੀ* ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ PI, P-2 ਅਤੇ P-3 ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕੋ > ਓਪ-1 ਈਰੋਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 12 ਮਾਰਚ, 2010 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਸੁਰਿਆ ਕਾਂਤ ਜੇ.

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CWPNo 1991 ਦਾ 14238

10 ਮਾਰਚ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—Art. 226—ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਮਸ਼ੀਨਾਂ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਭਰਤੀ ਲਾਭ ਸਕੀਮ, 1992 — Cls. 3 ਅਤੇ 5—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ
ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਵੋਲ. II)-ਨਿਯਮ 3.16, 3.17, 3.17A, 3.30 ਅਤੇ 3.31—ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਦਾਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿੱਜੀ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ/ਮਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹੋਲਡ, ਹਾਂ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ
ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ 'ਯੋਗਤਾ' ਲਈ ਸਹੀ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਗ੍ਰਾਂਟ - ਇਨ-ਏਡ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਣਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕੁਝ
ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਸੇਵਾ' ।